

Sygn. akt III CSK 190/18

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku Gminy J.
przy uczestnictwie G. Z. vel S., J. A. Z., Powiatu J., M. M., T. K., P. C., Muzeum [...] w J., Banku [...] S.A, M. J.-R. i U. P.
o zasiedzenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 stycznia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 15 listopada 2017 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników reprezentowanych przez adwokata R. K. P. kwoty po 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżąca, wskazała na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów to nie występuje tsi przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni, podania na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa. W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07;

z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, niepubl.; z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09, niepubl.).

Przedstawienie w skardze kasacyjnej tej przesłanki nie odpowiada tym wymaganiom. Kwestia, czy i kiedy nastąpiło przekształcenie władztwa w posiadanie samoistne jest w zasadzie kwestią dotyczącą ustaleń faktycznych, a tymi Sąd Najwyższy jest związany w postępowaniu kasacyjnym (art. 398¹³ § 3 k.p.c.). Skoro postanowieniem z dnia 12 marca 1996 r. I NS [...] wniosek Gminy J. o zasiedzenie działki nr [...] (poprzednie oznaczenie nr [...]) został oddalony, to należało ocenić, że na tę datę brak było ku temu przesłanek. Sprawowany zarząd nieruchomością przez T. P. i następnie jego żonę (która zmarła w 1991 r.) był wykonywany im. właściciela S. Z.

W świetle wiążących ustaleń przyjęcie, że objęcie przez podmiot publiczny w samoistne posiadanie przedmiotu sporu nastąpiło dopiero w dniu 17 kwietnia 1990 r. nie budzi zastrzeżeń.

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).